

ROMÂNUL

„Fiecare pagină din istoria noastră s'o stoarcem și va curge sânge și lacrimi.“ (Kogălniceanu)

ABONAMENTUL: Pe un an . . . 120 Lei
Pentru autorități, instituțiuni . . . 250 Lei

* ORGAN POLITIC ȘI SOCIAL *

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA
A R A D Strada V. Alexandri No. 6.

Să fie congres județean?

Anunțându-se în ziare ținerea congresului județean al partidului „Național-Tărănesc” din județul Arad, mulți membri ne roagă, să le trimitem statutul partidului, pentru ca să știe condițiile ce trebuie să îndeplinească un membru oare care spre a putea lua parte la congres. Pentru că nu putem satisface rugămintea membrilor noștri, din cauza lipsei de statute ne am gândit să le venim în ajutor, publicând pe înțelesul tuturor, toate condițiile prevăzute în statut și cu explicațiunile cuvenite. Și ca să se înlăture orice urmă de echivoc și orice mistificare a înțelesului articolelor din statut — printr'o interpretare meșteșugită, vom da pe scurt condițiile cele mai principale:

1. **Congresul județean nu se poate face fără a organiza comuna.** Pentru aceea, fiecare comună să cere să fie organizată politiceste, prin înscrierea în partid a tuturor locuitorilor dintr'o comună, care doresc să facă parte din organizațiunea locală național-tărănistă.

Aceste organizațiuni locale au dreptul să trimească la congresul județean, un număr de membri, proporțional cu numărul membrilor care le compun. Bine înțeles, că membrii care sunt trimiși la congres trebuie să aibă o legitimație din partea organizației locale, altfel nu pot lua parte.

Rezultă din cele de mai sus, că un congres județean, ca să fie valabil, trebuie să fie compus din delegații tuturor organizațiilor locale, care au legitimația corespunzătoare de statut.

2. **Congresul județean nu poate fi convocat, de cât de comitetul județean af'ător în funcțiune, fie din inițiativa lui, fie la cererea unei treimi din comitetele locale.**

Convocarea care nu e făcută în modurile acestea este nestatutară, așa că toate hotărârile luate în congres, pot fi atacate și anulate de conducerea centrală. Ca hotărârile congresului să nu fie anulate, trebuie luate cu majoritatea de voturi a membrilor prezenți, și aceasta numai în acel caz, când la congres a luat parte cel puțin o treime din organizațiile locale.

3. **Congresul județean are în atribuțiile sale:**

- Alegerea comitetului județean și a comisiei de control.
- Votarea bugetului organizației.

c) Inițiativa activității politice în județ.

d) Organizarea în județ.

e) Fixarea candidaturilor la Camera și Senat, comună și județ.

4. **Comitetul județean ales de congresul județean, se compune din atâția membrii câte secțiuni de votare sunt în județ.**

În județele cari aleg cel puțin cinci deputați, numărul membrilor din comitetul județean poate fi sporit cu cel mult două treimi din numărul delegaților dela secțiunile de votare.

5. **Atribuțiile comitetului județean sunt:**

a) Convocarea congresului județean.

b) Executarea hotărârilor congresului general al partidului și ale comitetului central.

c) Propaganda și răspândirea presei partidului.

d) Judecă în prima instanță înscrierea și excluderea membrilor.

e) Studiază bugetul județean.

f) Alege delegația permanentă județeană.

6. **Mulți din membrii comitetului județean locuind la sate, nu se pot întruni prea des, și pentru ca bunul mers în organizație să nu sufere, au dreptul să-și aleagă un președinte, unu sau doi vicepreședinți, unu sau doi secretari, un casier și o delegație permanentă compusă din cinci până la cinsprezece membri, care exercită toate atribuțiile comitetului județean, în timpul când acesta nu se poate întruni.**

Acum, după ce știm, care sunt punctele principale din statut, ne putem pune întrebarea, că care respectat s'cu de când s'a făcut convocarea congresului?

Indrăsnim să spunem că, convocarea s'a făcut cu călcarea în picioare a celor mai elementare condiții prevăzute în statut, și deslădăm pe oricine care ar avea curajul să ne afirme că noi nu spunem adevărul.

În zadar se încearcă pe calea asta viciață fărâșirea unui congres, care are să aducă hotărâri privitoare la organizația județeană a partidului „Național-Tărănesc”, fiindcă aceste hotărâri vor fi considerate de conducerea centrală neconforme cu statutul și în consecință vor fi anulate.

Sălciianu.

Muncă și economie.

Oamenii—după înclinările lor—se pot împărți în două categorii mari: prima categorie o formează oamenii de caracter, harnici și cruți tor, iar categoria a doua o formează oamenii fără caracter, leneși și risipitori. Baza solidă a tuturor acțiunilor, o formează oamenii din categoria întâia; lor li-se datorește prestigiul de care un popor se bucură în mijlocul popoarelor civilizate; lor le revine marea merit, că toate instituțiile de cultură și de progres, se mențin la acest nivel ridicat, cu care statele se pot mândri, când se aduce în discuție, contribuția cu care fiecare neam, a ajutat la înălțarea omenirii. Pe aceștia, cari servesc de icoane vii și nepătate, să-i încurajăm și să-i ajutăm, în toate acțiunile pe cari le întreprind; pe ei trebuie să-i preaslăvim și să-i onorăm, fiindcă de ei depinde bună stare materială și morală.

Cu ajutorul lor putem stăvili decăderea multora, cari nu-și pot pune frâu înclinărilor rele. Trăim într'o epocă când oamenii de caracter, cinstiți, harnici sunt așa de rari, că se pierd în masa cea mare a acelor cari își bat joc de toți și de toate, prin viața lor trandavă, ușuratică și de risipă. Aceasta fiind situația de fapt și pentru a se putea preîntâmpina răul, e obligație socială pentru acei cari își asumă răspunderea de conducători, ca prin toate mijloacele cari le stau la dispoziție, să scoată în evidență calitățile superioare cu care sunt dotați acei oameni rari și să infereze cu fierul roșu pe acei cari prin apucăturile lor josnice, strică și murdăresc societatea în care trăiesc.

La noi, lucrurile se potrec anomal: în loc să se încurajeze munca și economia, din potăvă acestea sunt batjocurate și considerate ca ceva specific preștilor care nu se știu acomoda în prejurărilor în care trăiesc. Și ce e mai trist, i josirea aceasta a calităților de cea mai mare valoare e făcută și din partea acelu care ar avea mai mare chemare să le apere și să le ridice; e făcută de însuși șeful actual al statului. Într'o audiență pe care mai mulți depunători a avut-o cu primul ministru, în care audiență, depunătorii se plâneau, că rămân pe drumuri, prin faptul, că băncile una după alta dau faliment, d-sa în loc de încurajare, cu zâmbetul pe față le răspunde:

„Tot e mai bine de acel care are ce pierde, de cât acel care n'are nimic.“ Din aceste cuvinte

se vede, cât de puțin preț pune D-l Iorga, pe economiile strănsecu multă trudă ale acelor cari și-au cruțat ultimul gologan, lipsindu-se de multe ori de cele mai elementare lucruri utile, pentru ca în caz de boală sau la bătrânețe să aibă cu ce să se ajute. Aci nu e vorbă de acele economii făcute printr'furt și speculă, pentru că aceste s'au pus la adăpost de orice risc, au luat drumul străinătății.

Desconsiderând economia, se desconsideră munca, se desconsideră acel capital disponibil, care ia partea efectivă în producția națională. Capitalul depus în bănci, nu e un capital mort, cum le plac multor lătrători de răspântie să-l numească, ci e un capital care circulă, luând parte activă în toate întreprinderile de utilitate generală. Ar fi capital mort, când bancheerul căruia i s'a încredințat, l'ar închide în casa de bani, și l-ar ține fără trebuințare; dar care e b a n c h e e r u l acela, care sa plătească dobânzi la banii încredințați, și să-i fie imobilizați în casa de fer?

Guvernul, în loc să încurajeze economiile, le desconsideră și le batjocorește, și în loc să le pro-

tejeze prin legi se ioase, vine cu măsuri de operetă.

Ori căruia om cu mîntea sănătoasă îi vine să rădă când citește măsurile luate — zice se pentru a încuraja depunerile. Iată cum sună articolele din lege: Orice depunere va fi scutită de impozit, și ori cărei depuneri i se păstrează secretul. Cu aceste gogorite vreau D'or să atragă depunerile? Aceste sunt bune pentru cei care au furat bani, nu pentru oamenii care au muncit ca să-i câștige. Omul cinstit n'are nevoie să-și ascundă banul câștigat cu sudoarea feței l'a lumină zilei; vrea să l'ție, și să-l folosească. Față de neseriositatea condamnabilă a conducătorilor, și față de criza care se a-ată din zi în zi mai grozavă, ni se impune: nu să ne îmbătăm cu gândul că că avem o țară bogată, să nu fim ușuratici, să nu cheltuim mai mult decât putem produce, să ne acomodăm necesitățile cu împrejurările economice, și să muncim din răspuțeri, ca să putem ține piept concurenței ce ni se face, numai astfel făcând, putem trece hopul ce-l mare, fără prea mare zguduire. S.

Conferința Prea Sf. Sale Dr. Grigorie Gh. Comșa la Palatul Cultural.

Duminecă, 31 crt. orele 5 d. m. va avea loc, la Palatul Cultural, conferința Prea Sf. Sale Dr. Grigorie Gh. Comșa, episcopul Aradului.

Titlul conferinței: *Așteptarea Mântuitorului de lumea păgână*, precum și personalitatea conferențiarului va atrage, fără îndoială, un numeros auditor în vasta sală a Palatului. Acest titlu atât de sugestiv, potrivit pentru o lucrare istorică, se poate pune tot atât de bine și în fruntea unei con-

ferințe care și-ar lua materialul de tratat din vremurile pe cari le trăim, din lumea de azi, tot atât de păgână, poate mai păgână, ca aceea de dinaintea venirii Mântuitorului.

Suntem conșinș că înaltul conferențiar se va bucura de atențiunea unui numeros public.

Din partea noastră îndemnăm pe toți creștinii, fără considerațiune la confesiune să asculte conferința P. Sf. Sale la 31 crt.

EXTERNE

În ultimul moment se anunță din Londra că guvernul englez, de comun acord cu cel francez, a hotărât amânarea conferinței de reparațiuni, convocată la Lausanne. Amânarea s'a făcut în urma stării de spirit care domnește în Europa și pentru că întâlnirea dela Lausanne nu promitea nimic pozitiv. O nouă dată la care să se întâlnească reprezentanții statelor încă nu s'a fixat.

Pactul nostru de neagresiune cu Rusia nu a fost încheiat și poate nici nu va fi, deoarece Rușii nu vreau să se pomenească nimic despre Basarabia. Ba au și spus, că după semnarea ei vor da un comunicat printr'care își vor spune părerea lor asupra Basarabiei. Ori, fără recunoașterea Basarabiei, nu are nici un înțeles să încheiem pact de neagresiune cu Sovietele.

Un român răătăcit.

Zilele trecute fiind, în orașelul Ineu din Județul Arad cu niște treburi am intrat într-o cărciumă, poreclită „Restaurant“.

Acolo erau vre-o 15—20 oameni, toți români, țărani, din mai multe sate ale plasei, veniți cu afaceri la Pretură, la Judecătoria rurală și la bănci. Unii se dau la mesese și beau, alții stăteau în picioare.

Când am intrat mi-a atras atenția unul cam de 30—35 ani, care sta în picioare în mijlocul celorlalți și vorbea cu patimă gesticulând din mâni în toate părțile și abea stând pe picioare de beat ce era. Interesându-mă de ce vorbește, l-am auzit pronunțând, solemn, următoarele:

— Să știți fraților, că, ce v'am spus este adevărat... La noi este mai rău decât în toată lumea. Țara noastră-i mai săracă. Noi suntem mai săraci decât toți oamenii. Domnii noștri ne fură și sunt bi-stămați... Ungurii sunt mai bogați, căci, în țara lor este dreptate; ei au bani destui și trăesc bine. etc... Pe viața mea fraților, e așa cum spunem...

N'am mai putut răbda. Pliu de revoltă m'am răstit la el cu întrebarea; De unde le știți d-ta acestea?., Știi d-ta carte?

— Mie nu-mi trebuie carte... Eu știu din capul meu, mai bine decât ceia cu „ușagurile“ (gazetele) lor. Acelea sunt pline de minciuni...

— Omule, îi zic dar capul d-tale este turmentat de beutură, și creerii amețiti nu pot să spună lucruri adevărate: cele ce le spunți sunt numai adevărat minciuni încornorate... Nu fi-e rușine de lume și nu te temi de Dumnezeu să hulești patria ta frumoasă și bogată, care este scumpa noastră Românie Mare?... Aceasta o poate face numai un străin care ne dușmănește; iar dintre români numai un nemernic, ignoranț și ticălos...

Dacă nu citești nimic desigur nu poți să ști nimic despre lume; dar barem să-ți țini gura să nu umbli după cai verzi pe păreți ci să lași oamenii în pace.

Știi d-ta ce-i în Ungaria? să îți spunem... Dar în acel timp și iasă afară în stradă ne mai voind să stea de vorbă.

Atunci mă adresez oamenilor rămași în lăuntru și le spun cam următoarele:

Fraților! mă doare inima când văd cum un om uitat de sine, vorbește uncr oameni cuminte, și e păcat de Dumnezeu că d-voastră ascultați palavrele unui bețivan ordinar, care nici măcar nu citește vre-o gazetă din care ori și cum ar mai avea ceva de spus lucruri adevărate.

Ce-i în Ungaria? să vedem Acolo la putere sunt tot grozii (conții) și baronii; aceștia au zeci și sute de mii lughere pământ. Poporul nu i-s'a dat nici o brează de pământ; țărani unguri asudă tot anul pe lanurile (pustele) ciocoilor, sdrențoși și flămânzi ca robii de pe vremea iobagiei. Drept de vot nu au decât puținii, cei bogați și invă-

țați. Țara lor nu-i nici împărăție nici regat și nici republică. În capul țării au un dictator numit Regent mai îngâmfat decât ori care împărat din legea veche.

Ungaria și ungurii n'au cărbuni decât puținii; păduri aproape nimic. Aur, argint, sare, petrol de loc. Toate acestea le aduc din țări străine pe bani scumpi. Libertățile publice sunt îngrădite. Nu-i permis să critici purtarea celor mari dela cărma, căci dai față cu temeița; ba în ce privește minoritățile, nu i permis nici să-și deschidă gura, căci sunt maltratați și chiar închiși prin temeițe. E destul să spunem că acolo este pedeapsă cu moartea, prin împușcare și chiar spânzurare...

Aceștia sunt „bătățile“ sub care zace și geme sarmatul și nenorocitul țaran ungur, care suspină după o palmă de pământ pe care fratele său ungur din România îl posedă la fel ca și românul băștinăș.

Ca un cuvânt, acolo poporul zace tot sub biciul oligarhiei, bogate și fudulă care privește poporul de jos ca pe animale. Uni oameni cari vor să-l lumineze și să-l desrobească le spun, că trebuie să cucerească și ei drepturile lor la pământ, și să li dai din mâna groșilor, cum au făcut românii; aceștia însă, pentru această îndrăzneală, sunt foarte persecutați și aspru pedepsiți.

Să vedem acum fraților ce-i la noi în România?

La noi sunt la cărmă oameni democrați aleși de noi: poporul are pământ care îl lucră cum vrea și-l folosește cum îi place. Podurile sunt toamna pline de cereale la fie care țaran care nainte vreme era argat și iobag la boieri. Drept de vot are fiecare; fie bogat fie sărac. Ați văzut doar la alegeri, cum să duc la urnă stăpânul cu sluga, Domnul sau administratorul cu argatul (birișul) într'un rând cot la cot.

Avem apoi o țară frumoasă, și bogată, cum rar se mai află pe sub soare iar în capul ei avem un mândru rege. Carol al I-lea falnic și impunător, și blând și simplu, adevărat democrat, care iubeste poporul și ia parte în mijlocul lui, la toate manifestările vieții publice ca un adevărat părinte al poporului.

Avem apoi munți și codrii verzi de brad, ca un adevărat rai pe pământ; ho are iatregi de cărbuni de pământ, aur, argint, aramă; munți de sare cu cere putem aproviziona țări întregi. În fine, avem mii și mii de puțuri (fântâni) numite „Sonde“ din cari ziua noaptea fășnește petrolul în sute și mii de vagoane; acest minunat combustibil și luminător care este o comoară neprețuită și neputuizabilă. Nemai vorbind de nesfârșitele lanuri de cereale, cari sunt mai vestite decât toate țările de pe glob; și din cari toamna, abia să vede călărețul de multe ce sunt.

Toate acestea sunt în România mare și sunt ale noastre și nu-

mai ale noastre... Și fiindcă avem o țară atât de minunată, este dușmanită și răvinită de streini, cari privesc cu jind la acestea bunătăți și libertăți, pe cari dâșii nu le au și ni-le-ar lua. Oii, noi, cu atât mai mult, suntem datori să iubim patria noastră și bunătățile din ea; și să le apărăm de dușmani chiar și cu prețul vieții noastre. Căci mai bine să murim cu toții în luptă, pentru libertatea neamului și patriei așz cum au murit cei 800.000 (opt sute mii) de ostași români cari cu prețul vieții lor ne-au făurit, România Mare, în care noi, urmașii lor, ne lăfăim în libertate și fericire, de cât să cădem de nou în robia amară a dușmanului... Așa fac toate popoarele cu minte; așa fac și indivizii chiar: bogătașul își iubeste palatul din oraș; țaranul casa dela sat, iar vânătorul bordeiul său din pădure, căci acesta îl scutește de căldură, de ploii și de gerul iernii.

În urma acestora oamenii mei pe întrecute mi-a străns mâna, mulțumindu-mi cu lacrimi în ochi, că le am turnat în inimi ca un balsam de mângăere, de credință și speranță; și despărțindu-ne s'au întors la casele și familiile lor cu inimile și sufletele liniștite, rugându-mă să le spun cine, sunt și de unde sunt, și exprimându și dorința ca să ne mai înălțăm și să le mai spunem și alte lucruri interesante; tot odată au promis că u-i dintre dâșii își vor abona și câte-o gazetă ca cetiad să știe ce și cum este lumea și să nu mai cadă victime unor învâțați, cari își însușesc sfaturile și le inspiră doar din sticla jidanului ca și nenorocitul de bețivan de mai sus. Cu un cuvânt toți trebuie să citim și învățăm, căci numai așa vom ține pas cu națiunile civilizate, vom spulbera întunericul și vom aduce lumina; fericirea și pacea în mândra noastră patrie...

A. B. Cercel

Dorul...

Necunoscutei din noaptea revelației

... Inchiid și acum ochii și încerc să mi-o revăd Deși a trecut timp — mult sau puțin, cine ar putea să o știe? — de când nu i-am mângăiat cu privirea albeata triumfală a pielei cu fin puf-argintiu, totuși o vedeam destul de des, ca strângând bine pleoapele, să-mi apara clară, luminoasă, pe întunecimea nelămurită, haotică a ochilor închiși.

Îi revăd și valurile radioase ale părului neastâmpărat, și fața palidă în care ochii luminează ca două flori întunecate, iar gura ca o petală de mac aprins. Îi revăd și brațele ca aripi de lebăda și situața mlădiboasă cu mișcări de tulpină bătută de vânt și întreaga-i ființă, în a cărei armonie lagerească, pare să fie amestecat și un strop din geniul divinului Creator.

Intr'o bună zi am simțit că nu mi trebuia să o vad, decât așa

în clipele de visare curată, cu ochii, închiși, în întunericul pleoapelor strănse.

Dor timpul se îngrămădește peste timp, se depărtează mereu, implicabil ziua ultimei întâlniri, și face tot mai puțin posibilă vederea. Nu pot să opresc nici timpul și nici nu mă pot întoarce în drumul ei.

Și totuși zi de zi, seară de seară, o pândesc cu priviri setoase, dar inspăimântate, la un colț de stradă, la o fereastră deschisă, într'o frăsură, în ușa unui restaurant de noapte, sau purpuriul unei loji.

O pândesc și o doresc cu spaimă și durere, cu dorință și remușcare, o pândesc, febril și chinuit, ca un vinovat, o pândesc și doresc cu tot avântul, cu toată suferința, cu atâta nelămurită durere și voluptate — a dorului!

Rubrica grafologică.

Ochi verzi. Lărgime în vederi, judecată, — idealistă activitate ordonată bunătațe de suflet. Mult estetic și inclinări artistice. Amabilitate sensibilă. Inteligență, antrenament de idei bună mamă și gospodină. Iubeste pacea, armonia, adevărul și dreptatea și vei afla în ele adevărata și statonica, mângăiere și bucurie. Natural, și altruismul, — binefacerea. Puțin dezordonată și încăpățanată

Traian — Arad. Om bun, dezordonat, imaginație, mândrie caracter protector, voință slabă, religios, nehotărât, sexual Zgărcit slabă sănătate — bolnavicios, simțitor. Modestie om condus de instincte, — nervos. Cta te inbeste, la nebulie — în secret. În căsătorie ai nevoie de o femeie cu caracter solid — fire de bărbat. Nici Dta nu crezi în reușita planurilor Diale. Revino.

Alina — Arad. Timiditate egoism. Fătarnicie, grandomanie, — pesimism. Inclinări spre fals și minciună. Energie, viciozitate, inițiativă amabilitate. Iubeste adevărul, mai presus de ori ce. Ești fricoasă și lase încăpățanată. Schimbăcioasă și evaltată. Încă 30 ani trăiești, norocul prin Dta însă-ți, trimite scrisul iubitelui și-ți spun, dacă și se potrivește.

Trimiteți într'un pic împreună cu **cuponul** de mai jos și 10 lei timbre fiscale, 10 rânduri scrise, din memorie, cu cerneală, pe hârtie neblătată, împreună cu arătarea sexului și vârstei aproximativ a Dv, sau a persoanei al cărei caracter doriți să-l cunoașteți și veți primi o analiză publică în această rubrică sau prin poștă, dacă trimiteți timbre fiscale în valoare de 20 lei.

Analiza va fi amanunțită și precisă, cu cele mai bune sfaturi și indicațiuni, pentru viitor, ce vă vor fi de mare folos în viață. Adresați-vă redacției ziarului **Str. Alexandri 6.**

Cupon pentru grafologie

No. 9.

„Românul“

Rugăm achitați abonamentul

COLOANA

BUNULUI CREȘTIN

Ce avem în altar?

Am spus într'una din lecțiile trecute ale acestei coloane, că altarul este partea cea mai însemnată și mai sfântă a bisericii și că numirea și-o are dela obiectul de căpătenie din el, care este sfânta masă, sau prestolul, adevărul Altarul în înțelesul strâns al cuvântului, adevărul parte a înțelesului larg al cuvântului, adevărul parte a înțelesului larg al bisericii, este despărțit de naia bisericii printr'un perete al icoanelor numit iconostas. În altar intră numai preoții și slujitorii bisericii. Nici decum nu au voie femeile să intre în altar. Aici avem obiectele cele mai însemnate pentru slujbele Dumnezeești. Vom arăta aici obiectele, mariale altarului, lăsând ca rând pe rând să aratam și obiectele mici aflătoare pe fiecare din ele.

1. La mijloc avem *sfânta masă*, sau prestolul. După starea bisericii, sfânta masă e din piatră de marmoră, sau mai de rând, sau din lemn. O lespede așezată pe patru, uneori pe un singur stâlp și foarte rar pe mai mulți stâlpi, dar poate să fie și un singur bloc de piatră în patru muchii. Preoții la intrarea și ieșirea din altar săruta sfânta masă făcând închinăciuni, în semn de cinste

a locului celui mai însemnat și a obiectului celui mai sfânt din biserică. — Sub sfânta masă, sau în fașș lespedei ei se așează o cutie mică de metal cu moaște de ale sfinților, plinindu-se astfel ceea ce s'a zis prin sfântul Ioan apostolul care zice: „Vazut-am sub altar sufletele celor omorâți pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturisirea ce o faceau“ — Prestolul este icoana tronului dumnezesc, al mesiei dela cina cea de taină, al crucii pe care a fost răstignit Hristos Domnul, precum și al mormântului lui. — Se îmbracă în patru acoperăminte: întâiul alb, numit *camașă*, iucius cu sfoară legată în cruce la cele patru unghuri; închipuie gulgiul în care a fost înfășurat trupul lui Hristos la înmormântare. Al doilea este luminat, cât mai frumos, numit *trapezofor*, închipuie haina Mântuitorului care a strălucit în mintele Favorului. Al treilea e ca să ferească pe cele două pomene, iar al patrulea spre a se putea lesne schimba.

2. La stânga, de cele mai multe ori în perete avem *proscomidierul*, sau jertfelnicul. Aici se pregătesc darurile pentru sfânta Liturghie. Este icoana peșterii din Vitheem, în care s'a născut Hristos.

3. De adreapta sfintei mese, în față cu proscomidierul, în perete se află *locul pentru focul trebuincios* la tămăiere.

4. Spre răsărit este *scaunul cel de sus* pentru episcop, iar alătura de acesta alte scaune simple pentru preoți. Scaunul de sus e icoana tronul lui Hristos Dumnezeu-omul, iar celelalte înseamnă participarea apostolilor la slava Domnului.

5 și 6. De adreapta și deastânga sfintei mese, lângă ușile laterale ale altarului se află *diaconarul* sau veșmântarul, în care se păstrează veșmăntele și cărțile bisericăști. Îngrijirea acestora era dată diaconilor. De aici numirea.

C

PROBLEME EXTERNE

Consecințele neplății datoriilor de război germane.

Ziarul „Universul” publică un interesant articol intitulat „Dacă Germania n'ar plăti?”, pe care îl reproducem fiindcă ne găsim înaintea conferinței de la Lausanne unde ar fi ca statele creditoare și debitoare să hotărască de curând dacă se împacă cu refuzul Germaniei de a nu mai plăti nici o marcă din ceea ce dărește ca despăgubiri de război sau dacă i se acordă un moratoriu; — în acest din urmă caz interesează, dacă acest moratoriu va fi de scurtă sau lungă durată și dacă Germania va accepta totuși, în urma refuzului ei categoric, vre-un moratoriu. Aflăm că în cele din urmă și Bulgaria, un fost aliat al Germaniei, a refuzat și ea plata despăgubirilor. În fața acestor refuzuri, atitudinea Franței încă e categorică: nu va accepta refuzul Statelor-unite pe cari, s'ar putea spune, Germania s'a bazat în mai multe privințe, dacă sunt de partea Franței — deci nu consimt nici ele să accepte refuzul Germaniei. De bună seamă, că în conglomeratul de conflicte, de natură economică și de natură războinică, — din Asia orientală și sudică — războiul chinez-japonez, tulburările naționaliste din India — conflictul mereu crescând dintre Rusia sovietică și Japonia pe chestiunea Manciuriei — deci în acest conglomerat de cauze și efecte, problema despăgubirilor de război este de o capitală importanță asupra rațiunilor economice și a menținerii păcii între statele, erii încă beligerente.

Da, lăsăm să vorbească în continuare articolul de care am făcut mențiune.

Încercarea de anulare a planului Young serie „Universul” dă din nou actualitatea afirmațiunii, că plăți au câștigat războiul, dar au pierdut pacea. Din concesiile ajunse a um să se recunoască necesitatea și a minimumului de sarcini lăsate în seama Germaniei prin clauzele planului Young.

Prima spărtură în integritatea acestui plan a fost făcută la 20 iunie anul trecut, prin moratoriu Hoover, care suspenda plățile Germaniei și, paralel cu ele, plata datoriilor interaliatate până la 1 Iulie 1932.

Raportul experților din Băle a făcut decât să lărgească și mai mult spărtura, atunci când, fără să se mai refere la investițiile fantastice ale Germaniei în industrie, în edilitate, în aviație,

în opere cu caracter social și în utilizarea ei cu mijloace de transport fără egal, fără să dea vreo lămurire asupra camuflărilor bugetare și fără să pomenească o vorbă de imense rezerve în valută forte, formate metodic de germani în ultimii 13 ani și care, după des-înuiurile recente făcute de „Le Journal”, s'ar ridica la 50 de miliarde mărci aur și la 300 miliarde franci, raportul experților din Băle conchide net, că Germania este în imposibilitate de a face față plății reparațiilor de război și că sarcinile prevăzute în planul Young nu mai corespund condițiilor și posibilităților ei economice de azi.

Deschizetura făcută astfel în planul Young, era prea mare, ca guvernul german să fi scăpat prilejul unei ieșiri cutezătoare. A făcut-o prin graiul cancelarului Brüning, care a declarat net, că Germania nu mai plătește. Atâta a fost de ajuns, ca Anglia și Italia să ia de bună declarația germană, pentru a desăvârși de acum încolo, direct, destrămarea definitivă a angajamentelor Young, subordonând, firește anularea reparațiilor de anulare subsecventă a datoriilor interguvernamentale.

Nu știm unde se va merge, de îndată ce s'a alinat pe această pantă primejioasă. Fapt e, că o rezistență serioasă pusă în calea acestor noi rătăcirii, n'o întâlnim decât în Franța. Sfortările depuse de guvern și de majoritatea presei franceze, pentru a deschide ochii celor cu privire scurtă sau confuză asupra gravelor consecințe pe care le va avea călcarea în picioare a ultimelor angajamente minimale puse în seama Germaniei prin planul Young, sunt demne de reținut.

De-a din punct de vedere juridic și moral anularea planului Young, înseamnă — cum arăta d. Flandin — desființarea dreptului internațional, iată care vor fi acum consecințele financiare pentru statele creditoare,

Germania mai are de plătit în virtutea planului Young, pe lângă cele 3 trimestre din anuitatea 1931 — 1932, încă 56 anuități pline, eşalonate până în anul 1988

Calculată cu dobândă de 5 1/2 %, așa cum prevede planul Young, totalul celor 56 anuități și 34 ar reprezenta aproximativ 37.300 milioane mărci-aur.

Doă treimi din acest total, adică 25.100 milioane mărci, sunt afectate datoriilor de război către Statele Unite și o treime, adică 12.200 milioane, achitării reparațiilor propriu zise, care reprezintă așa zisa datorie necondiționată.

Ei bine, dacă se vor anula, așa cum tind să accepte unii aliați, datoriile condiționate ale Germaniei care, precum am arătat, alcătuiesc 2 treimi din totalul datoriilor ei de război, Germania va mai avea de plătit numai

12.200 milioane mărci, cu dobândă cu tot, care, eşalonată în timp, va reprezenta o anuitate de 671 milioane Reichsmark.

La aceasta s'ar mai adăoga doar cele 24 milioane Reichsmark, la cât se cifrează datoria publică internă a Germaniei.

O asemenea retuşare ar crea Germaniei o situație excepțional de favorabilă. Iar dacă s'ar trece cu cu buretele peste întreaga ei datorie de război, așa cum cer presa și majoritatea factorilor politici de dincolo de Rin, atunci statele creditoare s'ar găsi într-o situație mult mai rea din punct de vedere al datoriei publice interne decât Germania însăși.

Într'adevăr, pe ziua de 31 Mai 1931, datoria interioară franceză se ridica la un capital de 43,5 miliarde mărci, față de cele 24 miliarde ale Germaniei; în același timp datoria internă a Angliei se cifrează la 140 miliarde și a Statelor Unite la 67,2 miliarde Reichsmark.

Pe cap de locuitor aceste sarcini ar fi repartizate astfel, pentru fiecare din principalele țări creditoare:

Statele	R. Mark	Fr.
Germania	400	2.400
Anglia	3.111	18.666
Franța	1.0875	6.525
Statele Unite	560	3.360

De aici rezultă că cetățeanul german va fi mai puțin împovărat de sarcinile datoriei publice interne decât cetățenii din țările creditoare de mai sus, în ziua când se va hotărî anularea datoriilor de război.

Va birui oare, în cele din urmă, dreapta judecată, trasă din scrutarea obiectivă a situațiilor în care vor fi puse mâine statele creditoare, prin ușurința cu care unele din ele continuă să abată apa la moara dușmanilor de ieri?

„Universul” încheie Conferința Lausanne ne va da răspunsul.

Dorobanții.

Să împlinește un sfert de veac decând ne aflăm în orașul Lugoj, din Banat; acolo unde să cântă „Nu-i român ca Bănățeanu, Bănățean ca Lugojanu” !.. Orașul minunat românesc, unde stăpânește iubirea de frate: orașul cântărilor, orașul corurilor și al fanfarelor, cu un cuvânt metropola muzicii românești, a Bina ului, și a naționalismului, sincer dar fanatic. Acolo am văzut împreună, cot la cot, intruniți în minunatul cor al vestitului și marelui compozitor genial Vidu: Intelectuali și meseriași advocați și țărani precum și muncitori cu hainele modeste și slabe petrecând seară de seară învățând discutând și cântând, într'o atmosferă de adevărată frăție și iubire, neobservându-se nici un fel și nici un pic de iudulie sau îngâmfare din nici o parte, ci toți fiind modești simpli și familiari,

Subsemnatul, am fost acolo împreună cu alți tovarăși, învățători și țărani, din Banat, la frecventarea cursului de muzică, la r numitul și regretatul Ion Vidu, acel inger căuteret, a cărui faimă a trecut și peste granițele țării. Dânsul era și un mare naționalist și infocat patriot: după cum dovedesc următoarele:

Nu voia uita niciodată în viața mea, aceea zi de Bobotează, când eram adunați la o masă, noi elevii, împreună cu marele român. Dânsul, a început a ne înșira marile dureri sufletești ce ne copleșeau, pe-atunci, în urma marelui nedreptăți ce încercau guvernele ungurești, să ne-o facă, mai ales prin faimosul său ministru de instrucție, șovinul ungar, Albert Apponyi, care voia să ne maghiarizeze școlile noastre confessionale cu forța, înlăturând din ele scumpa noastră limbă românească, crezând că prin înstrăinarea limbii ne vom pierde ca neam și ne vom asimila cu neamul lor. După aceea ne-a spus cu multă duioasă, credință, entuziasm și speranță, că; la Turnu-Severin sunt aunați 40.000 de „Dorobanții”,

ai Regelui Carol I. din România veche, echipați și pregătiți țac-un'pac, așteptând numai semnalul, nerăbdători, să năvălească peste Carpați, în Banat, unde frații lor de aici îi așteaptă cu mare dor și cu brațele deschise, și unde să vor uni cu dânsii cu toții, cu mic cu mare, dând atacul contra dușmanului neîndurat, și eliberându-l din jugul lui, în care ne ține de 1000 de ani...

În timp ce ne profetia astfel, ochii frumoși și melancolici, ai marelui muzicant, au început să verse părăe de lacrimi, inundându-i întreaga față și amușindu-i glasul; iar capul, ținându-l între palme, l'a plecat pe masă, unde a stat așa un timp îndelungat; în acest timp și noi am fost pătrunși de niște fiori ca de friguri; iar glasul ne-a încetat, stând cu toții așa într'o tăcere de mormânt, necutezând să turburăm pe minunatul profet din visul lui dureros și emoționat. Abia într'un târziu ni-am venit în fire, când cu toții ne-am despărțit de învățătorul nostru, dându-ne mâna; fără însă să pronunțăm nici un singur cuvânt...

De atunci neîncetat m'am gândit la Dorobanții români și i am așteptat; iar a trebuit să aștept încă mult; frământându-mi mîntea ziua noaptea; vin sau nu vin? sau oare când vor veni? căci Vidu, a fost ca un sfânt; și profetia lui trebuia să se împlinească. Și s'a împlinit; dar ab a după exact un deceniu de așteptare chinuitoare. Atunci i-am văzut străbătând plaiurile Ardealului, mândri, chipeși, voioși și cu focul eroismului în ochii strălucitori, și satele românești, cu mic cu mare, alergau împreună cu ei, în vâluindu-i și sorbindu-i cu ochii, cântând strigând și plângând de bucuria fără margini...

În entuziasmul lui, poporul românesc, din Ardeal, văzându se ecliberat din cătușele sclăviei blăstămate, nu mai doria nici măcare nici beutură; nu mai simteam nici foame nici sete; ci să satura numai privind pe frații săi Dorobanți, pe cari i-ar fi însoțit până ori și unde, și pe cari îi iubia cu o iubire fanatică... Ce amintiri sfinte și mirețe Domnel!.. Și ce bine ar fi ca și acum și totdeauna să ni-le păstrăm proaspete în inimile noastre și să iubim pe mândrii și viteji noștri salvatori, cari ne au dat sfânta libertate și cari sunt „Dorobanții” abc

† Protopopul Cornel Lazar

Din prilejul parastasului de 6 săptămâni dela moartea sa.

A fost unul dintre aceia care s'ar stins în liniște, fără ca dispariția lor să fi produs vre'o perturbare în cadența monotonă a vieții celor rămași. Așa i a fost, desfel, toată viața. O modestie și o discreție, împerecheată cu o desăvârșită dragoste de oameni.

L-am cunoscut acum vre'o cinciseci ani când participam la dezvoltarea monumentului bunului român Mihai Veliciu, la Chișineu. Era un om scund, cu o înfățișare care impunea și totuși, prin vorba-i blajină, prin prietenia caldă ce o rispea întreaga i ființă, te cucerea, — îl stima-i și-l iubea-i.

A păstorit o viață de om. 44 de ani din viața sa i-a închinat bisericii și familiei sale. După o proție de 18 ani, în comuna

Almaș, este ales protopop la Halmagiu, unde desfășoară o activitate creștinească timp de 26 ani. Moare la vârsta de 68 ani.

Protopopul Lazar n'a fost numai preot și părinte, el a fost om și român. Personalitatea sa a impus în acele regiuni, colcate de voinicii lui Iancu, multe din operele românești, de pe vremuri, și opere culturale, de după marele flagel, sunt strâns legate de numele său. Mulți dintre oropiștii moși îi vor pomeni numele întotdeauna, căci inima protopopului Lazar a sângerat pentru ei și i-a apărut.

Cărmuirile țării și-au adus aminte de protopopul Lazar, și l'au răsplătit, pentru rodnicia sa activitate, din mișcările românești de mai nainte, cu Coroana României, în grad de ofițeri, iar

pentru nenumăratele sale opere din vremurile mai recente, i-a conferit Meritul Muncii cl. I.

Păstorții, preoții din tractul Halmagiu, împreună cu familia, a oferit un parastas pentru fericirea sufletului său Duminică 17 crt. când s'au împlinit 6 săptămâni dela moartea sa.

Odată cu aceia cari s'au încălzit de aproape de sufletul protopopului Lazar, rostim și noi, cei de la „Românul”, pe care l'a sprijinit în vitrege vremuri.

Fie-i țărâna ușoară și amintirea veșnică.

Săptămâna

In atenția cititorilor noștri țărani!

Dat fiind faptul, că prețul produselor agricole este în scădere continuă, pentru a ușura cititorilor noștri abonarea, am redus cu

1 IANUARIE

Abonamentul:

anual la 120 Lei.
Pentru autorități, întreprinderi și instituții anuale 200 Lei.
pentru străinătate an. 250 „
Publicațiuni și alte inserate oficiale, cuvântul 2 Lei. Publicații și inserate, mai mici de 25 cuvinte, taxă fixă 50 Lei.
Reclame, pe cm. patrat 3 Lei
Ziarul apare săptămânal, Duminică

CALENDARUL SĂPT.

Ianuarie 31 zile

25 — Luni
26 — Marți
27 — Miercuri
28 — Joi
29 — Vineri
30 — Sâmbătă Sf. Vasilie
31 — Duminică

Azi, 24 Ian., sărbătorim al 73-lea an dela Unirea Principatelor române. Acum 73 ani, la 25 Ian. 1859, s'a făcut cel dintâi pas hotărâtor spre marea unire din 1918. Muntenia alegând în ziua de 24 Ian. 1859 de Domnitor pe Alexandru Ion Cuza, pe domnul Moldovei, ales la Iași în ziua de 5 Ian. 1859, astfel cele două țărișoare atând un singur domnitor, ele se considerau unite de fapt într'un singur stat.

In această zi se va celebra în toate bisericile un „Te Deum”. Rugați-Vă în această zi și cugețați-Vă la biruințele strălucite ale înaintașilor, cu gândul de ale fi urmași demni, în viitorul ce ne va cere jertfe noi.

La 13 cor a încetat din viață, după o îndelungată suferință și la o vârstă de 59 ani d. Dr. Ion Cighi inspector pensionat de c. f. r. Inmormântarea a avut loc la 15 cor. în Giococ unde defunctul și-a mutat domiciliul după pensionare. D. Dr. Cighi s'a bucurat de o largă simpatie în societatea locală și pierderea lui e regretată de numeroși prieteni din Arad și jur. După informațiile ce le-am primit, cauza morții a fost un grav morbo de ficat. D. Cighi a fost unul dintre cei mai conștiincioși și integri funcționari superiori de

cfr. servind statul timp de peste 20 ani Indoliatei soții și familiei îi transmitem cele mai sincere condoleanțe.

Pe ziua de 24 Ian. au fost chemați la Palatul regal toți decorații ordinului Regele Ferdinand. Intre cei decorați găsindu-se toți șefii partidelor politice, ziarele din capitală dau acestui fapt și o însemnătate politică.

La Ministerul de Finanțe se lucrează la proiectul de lege pentru armonizarea salariilor publice. Se intenționează ca odată cu punerea în vigoare a legii să se revizuiască toate numirile de funcționari și a se concedia acei cari n'ar întruni condițiile din statut.

Dela Craiova ne vine știrea că acum două săptămâni a decedat în mod subit d. Heraclie Constantinescu șeful serviciului cadastral din Arad.

D. Constantinescu a murit la vârstă de 40 ani. Disparația sa dintre cei vii e cu atât mai dureroasă, cu cât nici nu s'au împlinit șase luni de când d. Constantinescu își perdu soția rămânând cu două fetițe orfane, una abea de șase luni. Moartea d-lui Constantinescu a întristat pe foarte mulți arădani, cari l-au apreciat pentru deosebitele calități ce l-au făcut simpatic în cercurile arădane.

Sportive.

Soc. sportivă „Șeima” din Arad conține pe lângă membri săi în adunare generală, pe ziua de 31 Ianuarie 1932 ora 9 am. în localul său „Schmalko”-Gai.

Cele mai eficiente mobile pentru dormitoare, sufragerii, școlone și lucrări de tapetare se pot cumpăra la firma

Ștefan Polonyi

magazin de mobile,
ARAD, Bulev. Regele
Ferdinand No. 28.

Citiți și răspânziți
„Românul”

„Celebritate” și mercantilism!

Un fapt divers care denotă o mentalitate, caracterizează o persoană, zugrăvește anumite moravuri.

Dna Maria Filotti, dela Teatrul Național din București, ne-a „onorat” cu reprezentarea în Arad a piesei Ana Karenin.

De săptămâni, afișe de 2 m. pe 3 m. indicau cu litere de-o schioapă numele și reproduceau chipul «celebrei artiste», după o fotografie mai veche.

Reprezentăția trebuia să fie, după reclama premergătoare, un regal artistic.

„Și-a fost... dar de ce să spunem și altora ce-a fost? Toaletele Dnei Filotti au fost superbe, corpul Dsale își păstrează și silueta și plasticitatea, iar jocul lui Petre Sturza al tinerei Dre Mia Coca și al Dlui Botez a fost în nota rolurilor respective...

Până acum văzurăm — nu i așa că am văzut?! — „celebritatea” anunțată de afișe — să vedem acum mercantilismul.

În toată după masa reprezentației Dna Maria Filotti, a stat în librăria Diecczană, supraveghind desfacerea biletelor și ordonând suspendarea criticărilor „favoruri” —

— De ce să li se dea reducere funcționarilor? Elevilor de școală, da! — dar de ce profesorilor? Studenților — înțeleg — dar de ce ofițerilor? —

— Doamnă, funcționarii sunt singurii spectatori reguloși ai reprezentațiilor ron ânești — Și nu pot plăti! N-au luat de luni de zile salariile.

— Nu mă interesează. Teatrul se plătește.

— Păi, plătesc, dar cu o mică, neînsemnată reducere..

După reprezentație!

— De ce reducere? Și mie mi s-a tăiat subvenția și uite, trebuie să mă chinuesc 40 zile din oraș în oraș, să mă desbrac în toate magaziiile și cotețile - numite teatre, ca să fac „propagandă Culturală”. Barem de-ar eși ceva. Dela Timișoara am încasat 56.000 lei — și aici trebuie să mă mulțumesc cu 15-20.000... Și mai aveți pretenții de reducere!..

— Dnă, dar turneele acestea autorizate nu trebuie să urmărească numai scopuri materiale! Ei... — Lasă-mă, Dle, în pace. N-avem nici o subvenție. Turneele ni sunt acordate pentru a ne scoate cheltuelile făcute pentru toalete și voiajuri în străinătate — Nu dau nici o reducere!..

Și după o astfel de academică discuție despre artă și binefacerile ei, «celebra artistă» (vezi afișul!) a trimis pe administrator la Primărie, unde a cerut și de unde a obținut — (ca fiind în propagandă culturală autorizată de minister) —

1. Reducerea taxei de afișaj...
2. Reducerea oricărei taxe de locație (teatrul, personal, luminat, încălzit: gratuit!)

3. Un ajutor de 5000 lei...
Iar seara în timpul reprezentației, „celebra artistă” și-a înghețat în poșetă, cu înțeles de încăpătoare, două zeci și unu bilete a uva mie lei, venitul net al reprezentației... (așa cum a fost)... și pentru care nu acordă dar știe să cerșească... favoruri!

„Celebritate” (cu ghilimele) și negustorie! cât de bine înbrăcați voi pe maaarea noastră Mița Filotti!

Ion Vornicu

Primăria Comunei Târnova
Nr. 30/1932

CONCURS

Primăria comunei Târnova deschide un nou concurs pentru ocuparea a 2 posturi de impiegati comunali, vacante.

Condițiunile ce sunt de îndeplinit sunt cele prevăzute de Legea pentru Organizarea Admin. Locale și Statutul funcționarilor publici iar salariul cel prevăzut în bugetul comunei pentru asemenea funcțiuni.

Solicitorii vor prezenta cererile însoțite de toate documentele până la 25 Februarie 1932.

Târnova, la 15 Ianuarie 1932.

Primăria

No. G. 16974/1929.

Publicație de licitație.

În baza execuției de esconten-tare efectuată în ziua de 19 Iulie 1929 pe baza Decisului Judecătoarei Mixte Arad, cu No. 16468/1929 obiecte sechestrate în procesul verbal de execuție No. G 16974/1929, 1 radio, 1 credenț, 1 masă 6 scaune și alte obiecte prețuite în suma de Lei 72.500, cuprinse în favorul Văd. lui Ludovic Simon repr, prin, Dr. Andrei Timár avocat, Arad, contra Rudolf Klein și soția născ. Aurelia Schatelesz pentru suma de Lei 50.000. capitaț interese de 12% dela 17 Iulie 1929 precum și spesele stabilite până în prezent se vor vinde la licitație publică în Arad, Piața Împăratul Traian No. 3 în ziua de 29 Jan. 1932 la ora 12 conf. art. de lege D. 5-ului 107 și 108 din anul 1922 al legii exec-

Aceasta licitație se va ține în favorul eventualilor interesați.

Arad, la 8 Ian. 1932

Sef. portare,
George D. Stoicescu

Teatrale

Vineri, 21 cor, s'a reprezentat în localitate piesele „O noapte furtunoasă” și „Căsuța Ico-nida față curcăciuncea” ale neînvinșului scriitor Caragiale. Trupa teatrului național din Cluj a fost viu aplaudată de un public, ce e adevărat — puțin dar select, care apreciază piesele bune.

Credem că admirații lui Caragiale au plecat din teatru perfect mulțumiți de cum au fost interpretate cele două piese. Actorii C. Fotcoavă și Misu Stefanescu au stărnit multă iluziune. Dna Natalia Stefanescu s'a abilitat bine de rolul ce l-a avut. Dna Aurelia Vasiliu putea să nu exagereze. Restul mulțumitor. Dintre românii teatrului maghiar, mulți, foarte mulți au lipsit. Rușine!

For ani, sprijiniți
teatrul românesc!
Vine!

Marți 26 Ian. ora 9 seara
conced. Mica Ciocolatieră
cu marea comediantă
Leny Cafer.

Trupa Maria Ventura.
Bilete la Librăria Diecczană.

Atențiune!
La 1 Februarie
ora 8 seara
„Adevărul gol, gol!”

cu Bulandra - Maximilian - Storing
Bilete la librăria Diecczană.

Reprezentăția începe fix
la orele 8 seara. Publicul este rugat a nu întârzia. Motivul începerii reprezentației mai de vreme cu jumătate oră este că în aceeaș seară va avea loc și balul Reuniunii femeilor române, deci se face înlesniri publicului de a putea participa și la teatru și la bal.

Pribeag.

Erațelui meu: Costel

Mi-a băut azi noapte vântul
la focăstră și mi-a spus,
că să plec pribeag în lume:
căci așa mi-e dat de sus...

Mi-a părut numai presle
și n'am avut ca să escult,
ce mi-a spus azi noapte vântul
cântec vechiu al tăl de nuli...

Fort în suflet cîntărea
clipelor topcă n serm.
pribegind veșt. c prin lume:
fără țel și fără drum...

.. Mi-a băut azi noapte vântul
și mi-a spus că'n locul meu,
ai plecaț în lume frate:
cu speranța'n Dumnezeu!..

Ion Mița.

Bricuri, foarfeci și totfelul de
mărfuri de oșel cu preșuri mo-
derate se află la firma

Tejnor & Co
cuștar și ascușitor
ARAD. Piața Avram Iancu 2